

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

Žalobce: **Mgr. M.R.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2021, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I.

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 5. 2021 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 21. 6. 2021 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2021, č. j. 17. 5. 2021 č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 26. 2. 2021, č. j.X, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěry posuzujícího lékaře ze 4. 5. 2021, ze kterých žalovaná vycházela, když nerozumí uvedené adaptaci na zdravotní postižení, když současně posudkový lékař hodnotil žalobcovu diagnózu jako závažnou, která omezuje jeho fyzické schopnosti, jeho frustrační tolerance je nízká a při zvýšené zátěži hrozí dekompenzace. Žalobce poukázal na to, že během studií byl styk žalobce s okolím účelově omezen, což pracovní protřelí neumožňuje. Současně má žalobce za to, že je mu přičítáno k tíži, že o invalidní důchod nepožádal bezprostředně po transplantaci jater, což ho vůbec nenapadlo. Stav po transplantaci je zásah do všech oblastí života, který již není plnohodnotný; žalobce poukázal na nutnost navštěvovat řadu ordinací odborných lékařů a užívat medikaci.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a dospěl k závěru, že zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá druhému stupni invalidity. Za tohoto stavu trvala žalovaná na svém rozhodnutí.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 17. 5. 2021 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce zdejší soud zjistil, že žalobce požádal o invalidní důchod dne 15. 12. 2020. Žalovaná žádosti prvostupňovým rozhrnutím nevyhověla, vycházejíc z posudku posudkového lékařky OSSZ Nový Jičín z 28. 1. 2021, která dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po ortotopické transplantaci jater 2. 3. 2009 pro Wilsonovu chorobu ve stadiu cirhózy III.-IV. stupně, tedy postižení uvedené v kapitole XI., od. F, položce 5 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pro toto onemocnění pak lékař OSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 40 %, „vzhledem k adaptaci na zdravotní postižení“ sníženo o 10 % na celkový pokles 30%.
6. Po podání námitek proti prvostupňovému rozhodnutí žalované vypracovala lékařka ČSSZ pro potřeby napadeného rozhodnutí dne 4. 5. 2021 nový posudek se zcela stejným závěrem.

7. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 7. 11. 2022, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat, soud zjistil, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“). Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p., kdy šlo o pokles pracovní schopnosti o 40 %, a to 15. 12. 2020. Posudková komise označila za rozhodující příčinu žalobcova nepříznivého zdravotního stavu taktéž stav po ortotopické transplantaci jater 2. 3. 2009 pro Wilsonovu chorobu ve stadiu cirhózy III.-IV. stupně, tedy postižení uvedené v kapitole XI., od. F, položce 5 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Přihlédla k sekundárnímu psychickému onemocnění a zpochybnila snížení poklesu pracovní schopnosti z důvodu adaptace na postižení, pro které neshledala žádný důvod, když s ohledem na trvalá rizika a nutnost užívání celoživotní terapie je problematizována terapie psychického onemocnění; stavu žalobce z tohoto hlediska odpovídá spodní hranice stanoveného rozmezí poklesu pracovní schopnosti. Datum vzniku invalidity odůvodnila kulminací obtížného období epidemie onemocnění SARS-covid.
8. Vzhledem k námitkám žalobce týkající se počátku invalidity nechal krajský soud vypracovat srovnávací posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Brně, která ovšem v posudku ze dne 10. 5. 2022 uzavřela, že žalobce není invalidní, neboť s poukazem na dobu uplynulou od transplantace měla za to, že se na své zdravotní onemocnění adaptoval, a proto opětovně snížila pokles pracovní schopnosti o 10% na celkových 30% při tomtéž zařazení zdravotního postižení žalobce.
9. Následně žalobce na svých námitkách ohledně počátku vzniku invalidity netrval, byť se s ním neztotožnil, a zpracování dalšího posudku nepožadoval.
10. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora nejprve specifikovaný posudek posudkové komise MPSV Ostrava. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny náležitosti podle § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Posudková komise se zejména vyjádřila k základní sporné okolnosti,

tedy, zda zdravotní stav žalobce odůvodňuje postup podle § 4 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. Posudková komise vysvětlila, že stabilizace stavu ji vede k určení poklesu pracovní schopnosti žalobce na dolní hranici procentního rozmezí 40% - 60%, které podle kapitoly XI., odd. F, položka 5 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. je spojeno s nespornou rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Stabilizace zdravotního stavu žalobce však nemá podle komise vliv na zvýšení pracovní schopnosti žalobce „vzhledem k imunosupresivní léčbě, kortikoth., dispensarizaci a celoživotní léčbě a dispenzarizaci, somatoasthenii s BMI 18,6. Jedná se o dlouhodobě rizikového pacienta. Dále je přítomno sekundární psychické onemocnění s průběžnou problematickou terapií vzhledem ke stp transplantaci jater a užívání medikace (...)“.

12. Posudek posudkové komise MPSV Brno soud nepovažuje za přesvědčivý a úplný, neboť v něm komise nejenže nijak nereagovala na argumentaci žalobce k spornému snížení poklesu pracovní schopnosti, nadto nijak nereagovala na přesvědčivou argumentaci posudkové komise v Ostravě a pouze poukázala na dobu, která uplynula od transplantace jater. Nijak se nevyjádřila k nezbytné trvalé medikaci žalobce, zejména v kombinaci s dalším onemocněním, jehož léčba je komplikovaná právě další terapií po transplantaci, jež je zřejmě celoživotní. Konečně nijak neodůvodnila konkrétní zvolenou výši navýšení. Za této situace krajský soud k závěrům v posudku posudkové komise MPSV Brno jako nepřesvědčivým a neúplným nepřihlédl. Další dokazování neprováděl s ohledem na procesní stanovisko žalobce a skutečnost, že skutkový stav byl pro rozhodnutí zjištěn dodatečně.
13. Podle § 39 odst. 1 z. d. p. *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, nedosahovala však více než 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
15. Vycházejí tedy z výše uvedeného posudku posudkové komise MPSV Ostrava, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobcova zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) z. d. p. Závěry Posudkové komise MPSV Ostrava tedy plně vyvrací závěry posudků, které byly podkladem pro napadené a prvostupňové rozhodnutí žalované. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékařem ČSSZ za zjištěný žalovaná, a odpovídá prvnímu stupni invalidity, je její rozhodnutí nezákonné. Žaloba je důvodná a soud ji proto v souladu s ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil a současně v souladu s odstavcem 5 téhož ustanovení zavázal žalovanou právním názorem, že žalobce byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni.

[Zadejte text.]

16. Žalobce měl ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že se žalobce náhrady nákladů řízení vzdal, rozhodl soud tak, že žádnému z účastníků řízení náklady řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 8. června 2022

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně